

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 89

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 12 februarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
2.	— Lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2–6
34.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 1.069 din 13 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
37.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping	12–15
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
41.	— Decizie privind aprobarea transferului de portofoliu de asigurări de la Societatea Comercială AEGON Asigurări de Viață — S.A. către Societatea Comercială AEGON Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie — S.A. — Polonia și retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale AEGON Asigurări de Viață — S.A.	15
44.	— Decizie privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare și încetarea activității de broker de asigurare a Societății Comerciale „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L.	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Modificarea și completarea unor acte normative în vederea degrevării instanțelor judecătorești

SECȚIUNEA 1

Modificarea și completarea Codului de procedură penală

Art. I. — Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 28¹, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 6, cu următorul cuprins:**

„6. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege.”

2. **La articolul 28², după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:**

„5. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege.”

3. **La articolul 29 punctul 5, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege;”.

4. **La articolul 55, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 55. — Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, în cazul în care imparțialitatea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților, când există pericolul de tulburare a ordinii publice ori când una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul al patrulea inclusiv printre judecători ori procurori, asistenții judiciari sau grefierii instanței. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de Curtea Militară de Apel, fiind aplicabile, în mod corespunzător, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel.”

9. **Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Repetarea cererii**

Art. 61. — Strămutarea cauzei nu poate fi cerută din nou, afară de cazul când noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente la soluționarea cererii anterioare sau ivite după aceasta.”

5. **La articolul 56, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 56. — Cererea de strămutare se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente și trebuie motivată. Înscrisurile pe care se sprijină cererea se alătură la aceasta, când sunt deținute de partea care cere strămutarea.”

6. **La articolul 57, alineatele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 57. — Președintele curții de apel competente cere, pentru lămurirea instanței, informații de la președintele instanței ierarhic superioare celei la care se află cauza a cărei strămutare se cere, comunicându-i totodată termenul fixat pentru judecarea cererii de strămutare.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă a soluționa cererea, când aceasta este instanța ierarhic superioară, solicită informații Ministerului Justiției.”

7. **La articolul 58, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„În informațiile trimise Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel se face mențiune expresă despre efectuarea încunoștințării, atașându-se și dovezile de comunicare a acestora.”

8. **La articolul 60, alineatele 1—3 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 60. — Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare prin sentință motivată.

În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei la o curte de apel învecinată curții de la care se solicită strămutarea, iar curtea de apel dispune strămutarea judecării cauzei la una dintre instanțele din circumscripția sa de același grad cu instanța de la care se solicită strămutarea.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă hotărăște în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.

.....
Sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune asupra strămutării nu este supusă niciunei căi de atac.”

10. Articolul 61¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**„Desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei**

Art. 61¹. — Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o altă curte de apel decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere curții de apel competente să desemneze un alt tribunal sau, după caz, o altă judecătorie decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizate în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea, după caz, a unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac.”

11. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în cursul judecății nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei;”.

12. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 2 se abrogă.**13. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie;”.

14. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 7—11 se abrogă.**18. După articolul 385¹⁰ se introduce un nou articol, articolul 385^{10a}, cu următorul cuprins:****„Admiterea în principiu**

Art. 385^{10a}. — La Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de judecată examinează admisibilitatea recursului în camera de consiliu, fără citarea părților. În cazul în care constată că cererea de recurs este formulată împotriva unei hotărâri care nu este supusă niciunei căi de atac, a unei încheieri care nu se atacă decât odată cu fondul, a unei hotărâri pronunțate în recurs sau în contestație în anulare, dispune, prin încheiere, respingerea cererii ca inadmisibilă.”

19. La articolul 385¹⁵ punctul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3—6 și rejudecarea de către instanța competentă, în cazul prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 1.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate, și la instanța de apel, când numai hotărârea acesteia a fost casată.

În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 12—16 și 17², precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”

15. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 14—16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„14. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

15. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată condamnatului a fost grațiată;

16. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal;”.

16. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 17 și 18—21 se abrogă.**17. La articolul 385⁹, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1, 3—6, 13 și 14 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cel de la pct. 15 se ia în considerare din oficiu numai când a influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.”

Art. II. — (1) Dispozițiile privind cazurile de casare prevăzute în Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, rămân aplicabile cauzelor penale aflate în curs de judecată în recurs, inclusiv celor aflate în termenul de declarare a recursului.

(2) Dispozițiile referitoare la strămutare, respectiv cele privind desemnarea unei alte instanțe din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică numai cererilor de strămutare sau de desemnare a unei alte instanțe cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 2-a**Modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și în materia contenciosului administrativ și fiscal**

Art. III. — După articolul 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 101, cu următorul cuprins:

„Art. 101. — Prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea, însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției, se introduce la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul contravenientul.”

Art. IV. — Articolul 109 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 109. — Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

Art. V. — După articolul 25 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 26, cu următorul cuprins:

„Art. 26. — Prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, litigiile legate de aplicarea dispozițiilor prezentei legi, în care acțiunea este formulată în contradictoriu cu Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 sau Comisia parlamentară a revoluționarilor din decembrie 1989, se soluționează, în fond, de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, iar în recurs, de secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

Art. VI. — Alineatul (4) al articolului 902 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Deciziile emise de Comisia superioară pot fi atacate la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru.”

Art. VII. — Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.”

2. La articolul 31, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Ordinul de respingere a cererii de renunțare la cetățenia română poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Tribunalul București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.”

3. La articolul 32, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Ordinul poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la secția de contencios administrativ și fiscal a

tribunalului de la domiciliul sau, după caz, reședința solicitantului. Dacă solicitantul nu are domiciliul sau reședința în România, ordinul poate fi atacat, în același termen, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București. Hotărârea tribunalului este definitivă și irevocabilă.”

4. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 371, cu următorul cuprins:

„Art. 371. — Litigiile privind actele administrative, emise sau adoptate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele prevăzute de art. 19 alin. (4), art. 31 alin. (6) și art. 32 alin. (7), precum și litigiile privind refuzul nejustificat al emiterii acestor acte sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Hotărârea pronunțată de tribunal poate fi atacată cu recurs la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

Art. VIII. — Alineatul (6) al articolului 38 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 23 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva hotărârii Comisiei naționale de disciplină, prin care s-a aplicat o sancțiune disciplinară prevăzută la alin. (2), se poate formula contestație la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii.”

Art. IX. — Articolele 39 și 60 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. X. — Alineatul (1) al articolului 20 din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ având ca obiect contestarea deciziei adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau, după caz, refuzul acesteia de a emite decizia revine secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în a cărui rază teritorială domiciliază reclamantul. Dacă reclamantul domiciliază în străinătate, cererea se adresează instanței reședinței sale din țară sau, după caz, instanței domiciliului reprezentantului acestuia din România, iar dacă nu are nici reședință în România și nici reprezentant cu domiciliul în România, cererea se adresează Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București.”

CAPITOLUL II

Dispoziții privind pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții de punere în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Art. XI. — În aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cazul instanțelor judecătorești și parchetelor, în recurs, cererile și concluziile pot fi formulate și susținute de către președintele instanței sau de către conducătorul parchetului, de către consilierul juridic ori de către judecătorul sau procurorul desemnat, în acest scop, de președintele instanței ori de conducătorul parchetului.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsurile tranzitorii pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Art. XII. — (1) Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privind cercetarea procesului și, după caz, dezbateră fondului în camera de consiliu se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015, cercetarea procesului și, după caz, dezbateră fondului se desfășoară în ședință publică, dacă legea nu prevede altfel.

Art. XIII. — Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privitoare la pregătirea dosarului de apel sau, după caz, de recurs de către instanța a cărei hotărâre se atacă se aplică în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 se aplică dispozițiile art. XIV—XVII.

Art. XIV. — (1) Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă.

(2) Dispozițiile art. 195 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Președintele instanței sau persoana desemnată de acesta va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile.

(4) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442—444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dosarul nu va fi trimis instanței de apel decât după împlinirea termenului de apel privind hotărârile date asupra acestor din urmă cereri.

Art. XV. — (1) Președintele instanței de apel sau persoana desemnată de acesta, îndată ce primește dosarul, va lua, prin rezoluție, măsuri în vederea repartizării aleatorii la un complet de judecată.

(2) În cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, completul căruia i s-a repartizat dosarul va stabili lipsurile cererii de apel și îi va comunica, în scris, apelantului că are obligația de a completa sau modifica cererea. Completarea sau modificarea cererii se va face în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării.

(3) După primirea dosarului sau, când este cazul, după regularizarea cererii de apel potrivit alin. (2), completul va dispune comunicarea cererii de apel, precum și a motivelor de apel intimatului, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării.

(4) Întâmpinarea depusă se comunică apelantului de îndată, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar răspunsul la întâmpinare în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării. Intimatul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare din dosarul cauzei.

(5) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442—444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dispozițiile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(7) În cazul în care intimatul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (3) sau, după caz, apelantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (4), la data expirării termenului corespunzător, judecătorul

fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(8) Dispozițiile art. 201 alin. (5) și (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică în mod corespunzător.

(9) Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, rămân aplicabile.

Art. XVI. — (1) Apelul incident și apelul provocat se depun de către intimat odată cu întâmpinarea la apelul principal, fiind aplicabile prevederile art. XV alin. (4).

(2) Apelul provocat se comunică și intimatului din acest apel, prevăzut la art. 473 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, acesta fiind dator să depună întâmpinare în termenul prevăzut la art. XV alin. (4), care se aplică în mod corespunzător. Cel care a exercitat apelul provocat va lua cunoștință de întâmpinare de la dosarul cauzei.

Art. XVII. — (1) Recursul și, dacă este cazul, motivele de casare se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (3) și art. 84 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată.

(2) Când recursul este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele instanței sau președintele de secție ori, după caz, persoana desemnată de aceștia, primind dosarul de la instanța a cărei hotărâre se atacă, va lua, prin rezoluție, măsuri pentru stabilirea aleatorie a unui complet format din 3 judecători, care va pregăti dosarul de recurs și va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, sunt aplicabile.

(3) Dispozițiile art. XIV alin. (2)—(4) și ale art. XV alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător. Termenul prevăzut la art. XV alin. (3) se dublează în cazul recursului. Întâmpinarea trebuie redactată și semnată de avocatul sau consilierul juridic al intimatului, iar răspunsul la întâmpinare de avocatul sau consilierul juridic al recurrentului.

(4) Prevederile art. XVI se aplică în mod corespunzător.

Art. XVIII. — (1) Dispozițiile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

Art. XIX. — (1) Dispozițiile art. 520 alin. (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică sesizărilor formulate în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulate în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015, se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 8 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea unor acte normative în materia conflictelor de muncă și în materie de asigurări sociale

Art. XX. — Alineatul (1) al articolului 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 269. — (1) Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești, stabilite potrivit legii.”

Art. XXI. — Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 208 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 208. — Conflictelor individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.”

2. **Articolul 209 se abrogă.**3. **Articolul 210 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 210. — Cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.”

Art. XXII. — (1) Pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor ale cărui pensii de serviciu au fost recalculat potrivit Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, sumele încasate în temeiul unor hotărâri judecătorești de acordare a pensiilor de

serviciu în cuantumul anterior Legii nr. 119/2010, desființate în căile de atac, nu se mai recuperează.

(2) Sumele deja recuperate până la data intrării în vigoare a prezentei legi nu se restituie.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. XXIII. — (1) Procesele în primă instanță, precum și căile de atac în materia contenciosului administrativ și fiscal, în curs de judecată la data schimbării, potrivit dispozițiilor prezentei legi, a competenței instanțelor legal învestite se judecă de instanțele devenite competente potrivit prezentei legi.

(2) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.

(3) Procesele în curs de judecată în primă instanță în materia contenciosului administrativ și fiscal aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi pe rolul curților de apel și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalelor se trimit la tribunale.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), dosarele se trimit, pe cale administrativă, la instanțele devenite competente să le judece.

Art. XXIV. — Dispozițiile art. XI, ale art. XX și ale art. XXI intră în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIOREL HREBENCIUC

București, 1 februarie 2013.

Nr. 2.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 1 februarie 2013.

Nr. 34.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.069*)**

din 13 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Fechete, Florica Micu, Ana Roman, Maria Grozav, Ileana Corodan, Flavia Eudochia Leșe, Maria Crainic, Ioan Bucur, Ana Bucur, Nicu Șerban și Viorel Perta în Dosarul nr. 662/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 648D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că apărătorul ales al autorilor excepției, Lacrima Ciorbea, a depus la dosar o cerere de amânare, întrucât se află în imposibilitate de prezentare din cauza unei viroze respiratorii, fără a face, însă, vreo dovadă în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public consideră neîntemeiată cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a soluționării cauzei.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 661D—670D/2012, nr. 778D—780D/2012 și nr. 825D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Gabriela Ciocan, Aurel Bucatariu, Maria Bucatariu, Iulia Vieriu, Elena Chirianu, Neculai Munteanu, Constanța Curpăn, Verona Bocancea, Elena Onofrei, Elena Măriuța, Maria Irimia, Niculina Zamoșteanu, Violeta Corduneanu și Angelica Amariei în dosarele nr. 8.070/40/2011, nr. 8.063/40/2011, nr. 8.077/40/2011, nr. 8.058/40/2011, nr. 8.067/40/2011, nr. 8.076/40/2011, nr. 8.071/40/2011, nr. 8.081/40/2011, nr. 8.060/40/2011, nr. 8.057/40/2011, nr. 8.064/40/2011, nr. 8.082/40/2011, nr. 8.065/40/2011 și nr. 8.068/40/2011 ale Tribunalul Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 800D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Ciocan în Dosarul nr. 7.351/100/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 815D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Marin Andrei, Viorica Bănescu, Sofia Bogdan, Alexandrina Chirațcu, Violeta Chiriță, Olimpia Constantin, Liana Curta, Maria Damian, Victoria Gheorghe, Maria Isăilă, Ecaterina Mainea, Ștefana Marcu, Gherghina Munteanu, Stana Nica, Elena Nițu, Tascu Sărăcăceanu, Alexandrina Simion, Garofița Tănase, Ioana Tănase și Ștefana Vasile în Dosarul nr. 7.773/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 648D/2012, nr. 661D—670D/2012, nr. 778D—780D/2012, nr. 800D/2012, nr. 815D/2012 și nr. 825D/2012 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 661D—670D/2012, nr. 778D—780D/2012, nr. 800D/2012, nr. 815D/2012 și nr. 825D/2012 la Dosarul nr. 648D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 14 februarie și 14 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 662/2/2012 și nr. 7.773/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Excepția a fost ridicată de Maria Fechete, Florica Micu, Ana Roman, Maria Grozav, Ileana Corodan, Flavia Eudochia Leșe, Maria Crainic, Ioan Bucur, Ana Bucur, Nicu Șerban, Viorel Perta, Marin Andrei, Viorica Bănescu, Sofia Bogdan, Alexandrina Chirațcu, Violeta Chiriță, Olimpia Constantin, Liana Curta, Maria Damian, Victoria Gheorghie, Maria Isăilă, Ecaterina Mainea, Ștefana Marcu, Gherghina Munteanu, Stana Nica, Elena Nițu, Tascu Sărăcăceanu, Alexandrina Simion, Garofița Tănase, Ioana Tănase și Ștefana Vasile cu ocazia soluționării unor acțiuni în contencios administrativ având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

Prin încheierile din 9, 15, 16, 21 și 28 februarie, 7 martie și 4 aprilie 2012, pronunțate în dosarele nr. 8.070/40/2011, nr. 8.063/40/2011, nr. 8.077/40/2011, nr. 8.058/40/2011, nr. 8.067/40/2011, nr. 8.076/40/2011, nr. 8.071/40/2011, nr. 8.081/40/2011, nr. 8.060/40/2011, nr. 8.057/40/2011, nr. 8.064/40/2011, nr. 8.082/40/2011, nr. 8.065/40/2011 și nr. 8.068/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Gabriela Ciocan, Aurel Bucatariu, Maria Bucatariu, Iulia Vieriu, Elena Chirianu, Neculai Munteanu, Constanța Curpăn, Verona Bocancea, Elena Onofrei, Elena Măriuța, Maria Irimia, Niculina Zamoșteanu, Violeta Corduneanu și Angelica Amariei cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

Prin Încheierea din 26 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.351/100/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Maria Ciocan cu ocazia soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că:

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă cu încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat și a principiului supremației Constituției și obligativității legii, consacrate de art. 1 alin. (4) și (5) din Legea fundamentală. Astfel, actul normativ criticat abrogă Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, deși această hotărâre de Guvern fusese suspendată, potrivit art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, hotărârile judecătorești de suspendare sunt lipsite de efect, Guvernul intervenind pe cale legislativă asupra celor decise de puterea judecătorească.

O parte dintre autorii excepției arată și faptul că, pe cale judecătorească, au obținut anularea deciziilor de recalculare a pensiilor de serviciu, iar emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a dus, practic, la imposibilitatea punerii în aplicare a hotărârilor judecătorești amintite.

2. Prin lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, actul normativ criticat aduce atingere, totodată, și accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, prevăzute de art. 21 din Legea fundamentală, precum și principiului independenței judecătorilor, consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție.

De asemenea, este încălcat și principiul egalității de arme, care reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil, așa cum este acesta reglementat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, nu se mai poate vorbi despre existența

unui just echilibru între părțile în proces, de vreme ce Guvernul, care are calitatea de parte, intervine, în mod discreționar, prin acte normative, reglementând situația juridică ce a dat naștere litigiilor privind dreptul la pensie, în scopul de a împiedica și limita executarea hotărârilor judecătorești.

3. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 încalcă prevederile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, precum și prevederile art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, reglementări privind protecția proprietății. În acest sens, arată că dreptul la pensie constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, iar diminuarea drepturilor la pensie stabilite inițial, în baza legislației naționale, aduce atingere dreptului de proprietate privată, impunând o sarcină excesivă și disproporționată, fără menținerea unui just echilibru între interesul general și imperativele protecției drepturilor fundamentale ale omului.

4. Întrucât afectează drepturi câștigate în temeiul legislației anterioare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt retroactive, contravenind, astfel, prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

5. Restrângerea drepturilor fundamentale ce se realizează prin dispozițiile de lege criticate este contrară prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu are un caracter temporar, nu este justificată de niciuna dintre situațiile menționate de textul constituțional care permit o astfel de restrângere și aduce atingere înseși substanței dreptului la pensie, prin diminuarea semnificativă a cuantumului acesteia.

6. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost adoptată cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu au existat situații urgente a căror reglementare să nu poată fi amânată. Astfel, Guvernul nu a îndepărtat prin dispozițiile ordonanței de urgență aspectele privind încălcarea dreptului de proprietate și retroactivitatea, aspecte constatate de instanțele de judecată în analiza Hotărârii Guvernului nr. 737/2010. Din contră, a instituit dispoziții identice acestei din urmă hotărâri.

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 încalcă și prevederile constituționale ale art. 73 alin. (1) referitor la atribuția de legiferare a Parlamentului și ale art. 108 alin. (1) și (2) privind actele Guvernului, întrucât reglementarea cu privire la pensii nu poate face obiectul unei ordonanțe de urgență, ci doar al unei legi organice.

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este discriminatorie, încălcând prevederile art. 16 din Constituție, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât nu prevede că, în urma revizuirii, se va păstra în plată cuantumului mai avantajos al pensiei, așa cum statuează art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, în complet diferit, exprimându-și opinia în dosarele Curții Constituționale nr. 661D—667D/2012 și nr. 778D—780D/2012, consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate. Astfel, apreciază

că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, statul a intervenit în procesele aflate în curs cu privire la deciziile de recalculare, ceea ce aduce atingere dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, invocă hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Arras și alții împotriva Italiei*.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate de autorii excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 215/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiile separației și echilibrului puterilor în stat, supremației Constituției și obligativității legii, ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, ale art. 73 alin. (1) referitor la atribuția de legiferare a Parlamentului, ale art. 108 alin. (1) și (2) privind actele Guvernului, ale art. 115 alin. (4) referitor la condițiile adoptării ordonanțelor de urgență, ale art. 124 alin. (3) privind principiul independenței judecătorilor și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile constituționale ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, reglementări referitoare la protecția proprietății, precum și ale art. 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai fost supuse controlului de constituționalitate

prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 704 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că autorii acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă a dispozițiilor acestui act normativ.

I. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a reținut că acestea privesc contrarietatea dintre Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 și dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. În acest sens sunt Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Raportând aceste criterii de analiză la cauza de soluționat, Curtea a constatat că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie ale unor largi categorii socio-profesionale, Curtea a constatat că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Cât privește condiția ca situația extraordinară să impună, totodată, o intervenție legislativă urgentă, prin aceeași Decizie nr. 704/2012, Curtea a constatat că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a

evita încălcarea lor. În același sens este și Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011.

II. În legătură cu criticile de neconstituționalitate intrinsecă, prin Decizia nr. 704/2012, Curtea a reținut următoarele:

II.1. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție, autorii excepției au arătat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 lipsesc de efect juridic hotărârile judecătorești pronunțate cu prilejul recalculării pensiilor în temeiul Legii nr. 119/2010. Sunt avute în vedere hotărârile judecătorești pronunțate în legătură cu aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2010, în special acelea care au avut ca efect blocarea aplicării acestui act normativ, prin anularea sa.

Or, Curtea a observat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu fac trimitere și nici nu urmăresc anularea ori lipsirea de efect a hotărârilor judecătorești amintite. Acestea își păstrează valabilitatea cât privește aplicarea Legii nr. 119/2010, așa cum a fost reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 737/2010.

Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Deși au vizat, în esență, același obiectiv, respectiv recalcularea pensiilor de serviciu conform principiului contributivității, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt acte normative distincte, procedurile instituite fiind, de asemenea, separate și succesive.

Prin urmare, Curtea a apreciat că Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

II.2. Curtea a apreciat, prin aceeași Decizie nr. 704/2012, că cele reținute mai sus răspund și criticilor referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, din perspectiva lipsirii de efect a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Cât privește critica privind încălcarea principiului egalității părților în proces, Curtea a reținut că acest principiu vizează egalitatea de arme procesuale de care se bucură părțile adverse într-un litigiu. Or, emiterea unui act normativ de către Guvern, ulterior pronunțării de către instanța de judecată asupra aceluși litigiu, nu poate fi privită ca un astfel de mijloc de apărare, cu atât mai mult cu cât nu se urmărește anularea drepturilor obținute în urma recalculării, așa cum de altfel reiese din conținutul art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia dispozițiile actului normativ criticat ar limita accesul justițiabililor la instanțele de judecată, Curtea a constatat că aceasta este lipsită de temei, de vreme ce prevederile art. 21 din Metodologia de calcul privind revizuirea pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, anexă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, dispun că: *„(1) Împotriva deciziilor de pensie revizuite se poate introduce contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la tribunalul în a cărui rază teritorială își are domiciliul reclamantul.*

(2) La contestarea deciziilor de pensie revizuite potrivit prezentei metodologii sunt aplicabile dispozițiile privind jurisdicția asigurărilor sociale prevăzute la art. 152—157 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

II.3. Cu referire la criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44 și art. 53 din Constituție, precum și la dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 704/2012, Curtea a constatat că toate acestea pornesc de la premisa încălcării dreptului la pensie văzută din perspectiva unui „*bun*”.

Față de critici asemănătoare celor arătate, Curtea a constatat că s-a mai pronunțat cu prilejul controlului *a priori* asupra Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat, cu privire la regimul special al pensiilor de serviciu, că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului, care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. S-a arătat, de asemenea, că acordarea acestui supliment a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socio-profesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 53 din Legea fundamentală, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că invocarea acestor dispoziții constituționale este lipsită de relevanță, întrucât dreptul la pensie este reglementat în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, nr. 45.581/11, nr. 45.583/11, nr. 45.587/11 și nr. 45.588/11 — *Ana Maria Frimu, Iudita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor. Prin decizia menționată, Curtea de la Strasbourg a preluat astfel raționamentul Curții Constituționale, statuând că măsura de reducere a pensiilor de serviciu este prevăzută de lege (paragrafele 18 și 42) și constituie o modalitate de a echilibra bugetul și de a corecta diferențele existente între sistemele de pensie, iar aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate (paragraful 44).

II.4. Cu privire la critica vizând imposibilitatea reglementării pe calea ordonanței de urgență a unui domeniu aparținând legii organice, Curtea a reținut atât faptul că reglementarea dreptului la pensie nu reprezintă un domeniu rezervat legii organice prin simplul fapt că este un drept fundamental, așa cum susțin unii dintre autorii excepției de neconstituționalitate, cât și faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, dreptul la pensie specială, respectiv dreptul la componenta necontributivă a pensiei de serviciu nu reprezintă un drept fundamental. În plus, interdicția stabilită de art. 115 alin. (1) din Constituție pentru Guvern de a reglementa în domeniul legilor organice privește doar ordonanțele simple, iar nu și ordonanțele de urgență.

II.5. În sfârșit, referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu permit ca, în urma revizuirii, titularul pensiei să poată opta pentru cuantumul mai avantajos, așa cum prevedea art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 704/2012, că, la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, legea amintită nu mai era în vigoare, fiind abrogată prin dispozițiile art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

De altfel, Curtea a reținut că principiul enunțat de Legea nr. 19/2000 privea numai pensiile din sistemul public de pensii, respectiv cele întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat. În acest sens sunt și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, în care s-au statuat următoarele: „Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea ca principiu este de esență dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei, rezultat în urma aplicării acestui principiu, afectează substanța dreptului la pensie.

Aceasta nu înseamnă că legea nu poate în viitor să reazeze sistemul de calcul al pensiilor, bazându-se însă tot pe principiul contributivității, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la negarea evoluției în reglementarea juridică a acestui domeniu. De aceea, dacă prin reșezarea sistemului de calcul al pensiei în sensul arătat mai sus rezultă un cuantum mai mic al acesteia, statul este obligat să adopte reglementări similare art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și anume să

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Fechete, Florica Micu, Ana Roman, Maria Grozav, Ileana Corodan, Flavia Eudochia Leșe, Maria Crainic, Ioan Bucur, Ana Bucur, Nicu Șerban, Viorel Perta, Marin Andrei, Viorica Bănescu, Sofia Bogdan, Alexandrina Chiracțu, Violeta Chiriță, Olimpia Constantin, Liana Curta, Maria Damian, Victoria Gheorghe, Maria Isăilă, Ecaterina Mainea, Ștefana Marcu, Gherghina Munteanu, Stana Nica, Elena Nițu, Tascu Sărăcăceanu, Alexandrina Simion, Garofița Tănase, Ioana Tănase și Ștefana Vasile în dosarele nr. 662/2/2012 și nr. 7.773/2/2011 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Gabriela Ciocan, Aurel Bucatariu, Maria Bucatariu, Iulia Vieriu, Elena Chirianu, Neculai Munteanu, Constanța Curpăn, Verona Bocancea, Elena Onofrei, Elena Măriuța, Maria Irimia, Niculina Zamoșteanu, Violeta Corduneanu și Angelica Amariei în dosarele nr. 8.070/40/2011, nr. 8.063/40/2011, nr. 8.077/40/2011, nr. 8.058/40/2011, nr. 8.067/40/2011, nr. 8.076/40/2011, nr. 8.071/40/2011, nr. 8.081/40/2011, nr. 8.060/40/2011, nr. 8.057/40/2011, nr. 8.064/40/2011, nr. 8.082/40/2011, nr. 8.065/40/2011 și nr. 8.068/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și de Maria Ciocan în Dosarul nr. 7.351/100/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

menține în plată cuantumul pensiei stabilit potrivit reglementărilor anterior în vigoare, dacă acesta este mai avantajos. Aceasta este o măsură de protecție a persoanelor care beneficiază de pensie în sensul art. 47 alin. (2) din Constituție, constituind, de asemenea, o speranță legitimă a asiguratului, întemeiată pe prevederile legale în vigoare cu privire la obținerea și încasarea unui anumit cuantum al pensiei.”

Din această perspectivă, Curtea a statuat că este evident că nu se poate vorbi despre o identitate de situații între principiul pe care îl consacră Legea nr. 19/2000 și dispozițiile de lege criticate.

Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 292 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 22 mai 2012, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, Curtea a reținut că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 14 februarie 2012, pronunțată în *Cauza Arras și alții împotriva Italiei*, a statuat că adoptarea legislației în vederea armonizării sistemului de pensii prin tratarea în mod egal a tuturor pensionarilor urmărește interesul public (paragraful 81). În opinia Curții de la Strasbourg, o măsură de reducere a pensiilor, de principiu, nu este de natură a aduce atingere esenței drepturilor la pensie ale reclamantilor, din moment ce această reducere a avut ca efect egalizarea unei situații de fapt și evitarea unor avantaje nejustificate pentru reclamanți și pentru alte persoane aflate în aceeași situație. În acest context, Curtea a menționat și marja largă de apreciere a statului în reglementarea sistemului de pensii.

În același sens sunt și Decizia nr. 533 din 22 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 iulie 2012, și Decizia nr. 812 din 2 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 24 octombrie 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping

Având în vedere:

— Referatul Direcției juridice și resurse umane nr. 3.039 din 17 ianuarie 2013;

— prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările ulterioare;

— prevederile art. 14 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 128/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 2 august 2012, se abrogă.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 29 ianuarie 2013.
Nr. 37.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping

CAPITOLUL I Cadru legislativ

Art. 1. — Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agenția*, prin Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, organizează procedura de audiere pentru sportivul sau personalul asistent al acestuia învinuit de una dintre încălcările reglementărilor antidoping, în conformitate cu prevederile art. 33 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, denumită în continuare *Comisia de audiere*, se constituie în conformitate cu art. 12 alin. (1) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL II Organizare

Art. 3. — (1) Comisia de audiere este compusă din 10 membri, după cum urmează:

- a) președintele Agenției;
- b) vicepreședintele Agenției;
- c) secretarul general al Agenției;
- d) un reprezentant al Direcției juridice și resurse umane din cadrul Agenției;
- e) un reprezentant al Direcției testare și programe social-educative din cadrul Agenției;
- f) 3 reprezentanți desemnați de Secretariatul General al Guvernului;
- g) un reprezentant desemnat de Ministerul Tineretului și Sportului;
- h) un reprezentant desemnat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român.

(2) Președintele Comisiei de audiere este reprezentantul Comitetului Olimpic și Sportiv Român.

Art. 4. — (1) Membrii Comisiei de audiere prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. d)—h) sunt numiți prin ordin al președintelui Agenției.

(2) Durata mandatului membrilor Comisiei de audiere prevăzuți la art. 3 lit. d)—h) este de un an, cu posibilitatea reînnoirii acestuia, la propunerea instituțiilor din care fac parte.

(3) Cu 30 de zile înainte de data încheierii mandatului prevăzut la alin. (2), Agenția va declanșa procedura de numire a noilor membri, conform prevederilor art. 3.

Art. 5. — Membrii Comisiei de audiere trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fie cetățeni români cu domiciliul în România;
- b) să aibă capacitate deplină de exercițiu;
- c) să aibă o bună reputație și pregătire profesională;
- d) să nu fi suferit condamnări pentru infracțiuni săvârșite cu intenție.

Art. 6. — (1) Mandatul membrilor Comisiei de audiere încetează în următoarele situații:

- a) renunțarea la calitatea de membru;
- b) transferarea în cadrul altei autorități sau instituții publice;
- c) prin revocare de către instituția care i-a desemnat;
- d) neîndeplinirea obligațiilor ce le revin în raport cu obiectivele Agenției;
- e) deces;
- f) pierderea calității pentru care au fost numiți.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se numește un nou reprezentant, al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

Art. 7. — Pentru asigurarea condițiilor organizatorice necesare desfășurării activității Comisiei de audiere, activitatea de secretariat este asigurată de către reprezentantul Direcției testare și programe social-educative din cadrul Agenției.

CAPITOLUL III

Funcționare

Art. 8. — Comisia de audiere se întrunește la solicitarea președintelui.

Art. 9. — Convocarea membrilor Comisiei de audiere se face în scris, cu minimum 10 zile calendaristice înainte de data ședinței, prin grija secretariatului, care va transmite fiecărui membru invitația de participare.

Art. 10. — Ședințele Comisiei de audiere nu sunt publice.

Art. 11. — Ședințele Comisiei de audiere sunt conduse de președinte, iar în lipsa acestuia, de către o persoană din conducerea Agenției, ori decanul de vârstă dintre ceilalți membri prezenți.

Art. 12. — (1) Comisia de audiere este legal întrunită în prezența a minimum 5 membri, iar deciziile se adoptă cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(2) În caz de egalitate de voturi, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al înlocuitorului de drept care conduce ședința este hotărâtor.

(3) În situația în care nu este întrunit cvorumul necesar prevăzut la alin. (1), ședința se amână pentru cel mult 10 zile calendaristice.

(4) Decizia adoptată este obligatorie pentru toți membrii Comisiei de audiere, membrii care au votat împotriva putându-și consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(5) Membrii Comisiei de audiere își exercită mandatul potrivit legii. Ei răspund pentru activitatea lor în mod solidar, cu excepția celor absenți și a celor care au votat împotriva unei decizii și au consemnat opinia separată în procesul-verbal.

Art. 13. — (1) La ședințele Comisiei de audiere participă, în calitate de observator, un reprezentant al federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată.

(2) Reprezentantul federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată se numește cu minimum 10 zile calendaristice înainte de data ședinței Comisiei de audiere.

(3) Reprezentantul federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată nu are calitatea de membru al Comisiei de audiere și nu are drept de vot.

Art. 14. — Pentru fiecare ședință a Comisiei de audiere se întocmește câte un proces-verbal ce se consemnează în registrul de procese-verbale, fiecare proces-verbal fiind semnat de membrii prezenți la ședință, de sportiv ori de persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping și/sau de reprezentantul acestora, de martorii audiați în cauză, precum și de reprezentantul federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată. Registrul de procese-verbale se păstrează la secretariatul Comisiei de audiere.

Art. 15. — (1) Secretariatul Comisiei de audiere ține o evidență strictă a documentației aferente fiecărui caz analizat, a proceselor-verbale întocmite în cadrul ședințelor acesteia, a deciziilor luate, precum și a celorlalte documente depuse la Comisia de audiere sau emise de aceasta.

(2) Documentele menționate la alin. (1) se arhivează potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 16. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, Comisia de audiere emite decizii, sub semnătura președintelui, cu respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

CAPITOLUL IV

Atribuții

Art. 17. — (1) Președintele Comisiei de audiere are următoarele atribuții principale:

a) stabilește locul, data și ora unde și când au loc ședințele Comisiei de audiere;

b) verifică existența cvorumului necesar pentru luarea deciziilor, la deschiderea ședințelor;

c) conduce ședințele Comisiei de audiere;

d) coordonează activitatea Comisiei de audiere și a secretariatului acesteia;

e) reprezintă Comisia de audiere în fața Agenției, a altor autorități sau instituții publice, în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice, precum și în fața Comisiei de apel.

(2) În lipsa președintelui Comisiei de audiere, un alt membru al acesteia, desemnat de președinte dintre membrii numiți în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1), îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1).

Art. 18. — Principalele atribuții ale secretariatului Comisiei de audiere sunt:

a) întocmirea dosarului cauzei și înregistrarea actelor acestuia;

b) convocarea membrilor Comisiei de audiere, la solicitarea președintelui;

c) punerea la dispoziția membrilor a documentelor ce fac obiectul întrunirilor (pe suport hârtie sau electronic, după caz);

d) redactarea proceselor-verbale ale ședințelor și a deciziilor emise;

e) comunicarea deciziei adoptate sportivilor și/sau personalului asistent al sportivilor, clubului la care acesta este legitimat, federației sportive naționale responsabile, Agenției Naționale Anti-Doping, Ministerului Tineretului și Sportului, Comitetului Olimpic și Sportiv Român, federației internaționale responsabile, precum și Agenției Mondiale Anti-Doping;

f) păstrarea și arhivarea documentelor în conformitate cu prevederile art. 14 și 15;

g) îndeplinirea oricăror altor sarcini stabilite în cadrul ședințelor și dispuse de președinte sau, în absența acestuia, de înlocuitorul de drept;

h) convocarea reprezentantului federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată.

CAPITOLUL V

Confidențialitatea informațiilor

Art. 19. — (1) Membrii Comisiei de audiere au obligația de a păstra confidențialitatea cu privire la orice activitate legată de caz, precum și la orice informație aflată în cursul procedurii de audiere.

(2) Membrii Comisiei de audiere semnează declarații de confidențialitate.

CAPITOLUL VI

Procedura de audiere

Art. 20. — Procedura de audiere se desfășoară cu respectarea următoarelor principii:

a) organizarea audierii într-un interval de cel mult 21 de zile calendaristice, cu respectarea echității și a imparțialității;

b) dreptul de a fi reprezentat pe cheltuiala proprie a persoanei;

c) dreptul de a fi informat corect și la timp despre învinuirea adusă de încălcarea a reglementărilor antidoping;

d) dreptul de a se apăra în fața învinuirii aduse de încălcarea a reglementărilor antidoping și față de consecințele care decurg din aceasta;

e) dreptul fiecărei părți de a prezenta probe, de a chema și a interoga martori, acceptarea mărturiei sub forma declarației scrise fiind la latitudinea Comisiei de audiere;

f) dreptul persoanei la un interpret pe durata audierii, desemnat de Comisia de audiere, care dispune și asupra responsabilității costurilor acestuia;

g) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată, datată și comunicată într-un timp rezonabil.

Art. 21. — (1) În cazul unei încălcări a reglementărilor antidoping, Agenția sesizează Comisia de audiere. Președintele Comisiei de audiere stabilește data, ora și locul când și unde va avea loc ședința de audiere.

(2) Agenția informează de îndată sportivul sau persoana suspectă de încălcarea reglementărilor antidoping asupra întrunirii Comisiei de audiere, notificarea cuprinzând elementele prevăzute la art. 81 alin. (2) din Normele metodologice privind

organizarea și desfășurarea controlului doping, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.056/2009.

(3) Agenția informează federația sportivă națională responsabilă și totodată clubul la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată.

Art. 22. — La solicitarea președintelui Comisiei de audiere, secretariatul convoacă membrii acesteia și reprezentantul federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată, pentru data, ora și locul stabilite.

Art. 23. — După deschiderea ședinței, dacă cerințele de cvorum sunt îndeplinite, sportivul ori persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping, precum și reprezentantul acestuia/acesteia, după caz, au obligația de a se legitima și de a da alte date necesare pentru stabilirea situației personale.

Art. 24. — (1) Președintele Comisiei de audiere aduce la cunoștință sportivului ori a persoanei suspectate de încălcarea reglementărilor antidoping și/sau a reprezentantului acestuia/acesteia, după caz, fapta care face obiectul audierii. De asemenea, li se aduc la cunoștință și drepturile de care beneficiază pe parcursul întregului proces de audiere.

(2) Sportivul ori persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping și/sau reprezentantul acestuia/acesteia sunt întrebați cu privire la probele pe care înțeleg să le propună în apărarea lor și apoi sunt invitați să declare tot ce știu referitor la cauză.

(3) După ce sportivul ori persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping și/sau reprezentantul acestuia/acesteia au declarat ce știu referitor la cauză, membrii Comisiei de audiere pot pune întrebări și, după caz, pot interoga martorii propuși.

(4) Aspectele dezbătute în cadrul ședinței Comisiei de audiere vor fi consemnate în procesul-verbal de ședință, înregistrat și semnat potrivit prevederilor art. 14.

(5) Sportivul ori persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping are dreptul să dea o declarație scrisă prin care recunoaște sau infirmă acuzația ce i se aduce.

Art. 25. — (1) În cazul în care sportivul și/sau reprezentantul acestuia solicită efectuarea contraexpertizei, prin analiza probei B, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal de ședință, iar luarea unei decizii de către Comisia de audiere se va amâna până la aflarea rezultatelor contraexpertizei.

(2) În cazul în care sportivul și/sau reprezentantul acestuia renunță la efectuarea contraexpertizei, au obligația de a da o declarație scrisă în acest sens. Dacă aceștia refuză să dea declarație scrisă, refuzul se consemnează în procesul-verbal de ședință.

(3) Efectuarea contraexpertizei se face în condițiile și la termenele prevăzute la art. 82 alin. (2)–(7) din Normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.056/2009.

(4) După primirea rezultatului contraexpertizei, Agenția sesizează Comisia de audiere, care se va reuni cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

Art. 26. — După analizarea documentelor și a probelor existente la dosarul cauzei, a declarațiilor și, după caz, a rezultatului contraexpertizei, în baza procesului-verbal de ședință, Comisia de audiere, printr-o decizie scrisă și motivată, se pronunță asupra reglementării antidoping încălcate și sancțiunii aplicabile ori asupra nevinovăției sportivului sau persoanei suspectate de încălcarea reglementărilor antidoping, după caz, cu respectarea dispozițiilor art. 12 alin. (1), (2) și (4). Comisia de audiere se pronunță în ședință secretă, în termen de cel mult 30 de zile.

Art. 27. — Decizia Comisiei de audiere trebuie să conțină următoarele elemente, sub sancțiunea nulității:

a) data, ora și locul când și unde s-a desfășurat ședința Comisiei de audiere;

b) datele de identificare ale sportivului ori ale personalului asistent al acestuia care se face vinovat de o încălcare a reglementărilor antidoping, precum și cele ale reprezentantului acestuia, dacă este cazul;

c) fapta care constituie încălcarea reglementărilor antidoping;

d) sancțiunea stabilită pentru fapta respectivă;

e) termenul în care poate fi contestată decizia Comisiei de audiere și organismul competent să soluționeze contestația conform legii;

f) data de la care începe să curgă sancțiunea aplicată sportivului și/sau personalului asistent al acestuia;

g) data și numărul deciziei;

h) semnătura președintelui Comisiei de audiere.

Art. 28. — (1) Decizia Comisiei de audiere se comunică sportivului sau persoanei care a încălcat reglementarea antidoping, după caz, clubului la care acesta/aceasta este legitimat/legitimată, federației sportive naționale responsabile, Ministerului Tineretului și Sportului, Comitetului Olimpic și Sportiv Român, federației internaționale responsabile și Agenției Mondiale Anti-Doping, în cel mult 15 zile de la data pronunțării ei.

(2) Comunicarea deciziei se face cu confirmare de primire.

(3) Decizia poate fi înmănată și personal sportivului sau persoanei vinovate de încălcarea reglementărilor antidoping ori reprezentantului acestuia/acesteia, sub semnătura certificată de secretarul Comisiei de audiere, cu precizarea datei înmânării.

(4) Dovezile de comunicare se depun la dosarul cauzei.

Art. 29. — (1) Aspectele dezbătute în cadrul ședinței Comisiei de audiere sunt consemnate în procesul-verbal de ședință, semnat de toți membrii acesteia.

(2) Procesul-verbal de ședință va cuprinde:

a) componența nominală a Comisiei de audiere, locul și data întrunirii membrilor;

b) locul și data pronunțării deciziei;

c) numele părților, domiciliul sau reședința lor ori, după caz, denumirea și sediul, precum și numele reprezentanților părților și ale celorlalte persoane care au participat la procedura în fața Comisiei de audiere;

d) o scurtă descriere a desfășurării ședinței;

e) opinia separată a membrilor care au votat împotriva, dacă este cazul, cu indicarea considerentelor pe care aceasta se sprijină;

f) semnăturile membrilor prezenți și a reprezentantului federației sportive naționale la care sportivul sau persoana suspectată de încălcarea reglementărilor antidoping este legitimat/legitimată.

(3) La cererea sportivului sau a persoanei vinovate de încălcarea reglementărilor antidoping ori a reprezentantului acestuia/acesteia, precum și a structurilor sportive responsabile, se comunică o copie de pe procesul-verbal de ședință.

Art. 30. — În caz de neprezentare nejustificată a sportivului ori a persoanei suspectate de încălcarea reglementărilor antidoping sau a reprezentantului acestuia/acesteia la ședința Comisiei de audiere, aceasta decide în lipsă, conform prevederilor prezentului regulament. La cererea motivată, depusă cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data întrunirii Comisiei de audiere, sau în situații de forță majoră, procedura de audiere poate fi amânată o singură dată pentru maximum 10 zile calendaristice.

Art. 31. — În aplicarea prevederilor art. 31 din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare, audierea provizorie se desfășoară, la solicitarea președintelui Agenției, în regim de urgență, în fața a minimum 5 membri ai Comisiei de audiere.

Art. 32. — Decizia Comisiei de audiere luată în conformitate cu prevederile art. 26, decizia Comisiei de audiere luată în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (5) și (6) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare, precum și decizia conform căreia Comisia de audiere nu are competență pentru a judeca o posibilă încălcare a reglementărilor antidoping pot fi contestate în conformitate cu dispozițiile art. 60 și 62 din aceeași lege, după caz.

Art. 33. — (1) Sancțiunea se aplică sportivului și/sau personalului asistent de la data emiterii deciziei Comisiei de audiere.

(2) Perioadele de suspendare provizorie se deduc din perioada totală de suspendare.

(3) În cazul întârzierii pronunțării deciziei de suspendare din motive neimputabile sportivului, Comisia de audiere poate

decide ca perioada de suspendare să curgă de la data prelevării probelor biologice.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art. 34. — (1) Responsabilitatea aplicării sancțiunilor revine federațiilor sportive naționale.

(2) În aplicarea sancțiunilor sportivilor sau personalului asistent al sportivilor, federațiile sportive naționale trebuie să respecte prevederile legale în vigoare, precum și reglementările internaționale în domeniu, în conformitate cu dispozițiile art. 66

alin. (1) din Legea nr. 227/2006, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 35. — În cazul unei încălcări a reglementărilor antidoping, Comisia de audiere poate fi sesizată și de federațiile sportive internaționale, procedura de audiere și aplicarea sancțiunilor urmând a se efectua cu respectarea prevederilor prezentului regulament, ce se completează cu reglementările internaționale în domeniu.

Art. 36. — Prevederile prezentului regulament se completează cu orice alte dispoziții legale care privesc organizarea unei audieri echitabile.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea transferului de portofoliu de asigurări de la Societatea Comercială AEGON Asigurări de Viață — S.A. către Societatea Comercială AEGON Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie — S.A. — Polonia și retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale AEGON Asigurări de Viață — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Normelor privind transferul de portofoliu între asiguratori, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.108/2006, cu modificările ulterioare, și ale Normelor privind aprobarea fuziunii ori divizării asigurătorilor, precum și a autorizării asigurătorilor rezultați astfel, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.111/2006,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 ianuarie 2013, prin care s-au aprobat transferul de portofoliu de asigurări de la Societatea Comercială AEGON Asigurări de Viață — S.A. către Societatea Comercială AEGON Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie — S.A. — Polonia și retragerea autorizației de funcționare a Societății Comerciale AEGON Asigurări de Viață — S.A.,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Se aprobă transferul de portofoliu de asigurări de la Societatea Comercială AEGON Asigurări de Viață — S.A., în calitate de cedent, către Societatea Comercială AEGON Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie — S.A., în calitate de cesionar, conform procesului-verbal de predare-primire încheiat între părți la data de 31 octombrie 2012.

Art. 2. — Se retrage, la cerere, autorizația de funcționare ca societate de asigurare acordată Societății Comerciale AEGON Asigurări de Viață — S.A., prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 1.152/15.12.2008.

Art. 3. — Societatea are obligația ca în termen de 5 zile de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului a mențiunilor de mai sus, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii prezentei aprobări, să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor documente privind radierea de la oficiul registrului comerțului.

Art. 4. — Societatea are obligația radierii intermediarilor înscrși în Registrul agenților de asigurare, agenților de asigurare

subordonați și al subagenților, cu respectarea prevederilor art. 6 din Normele privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Sucursala Florești AEGON Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie — S.A. are obligația de a înștiința asigurații, contractanții și beneficiarii contractelor de asigurare cu privire la transfer, la denumirea și adresa sa, pentru respectarea prevederilor art. 11 alin. (3) din Normele privind transferul de portofoliu între asiguratori, puse în aplicare prin Ordinul Președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.108/2006, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 23 ianuarie 2013.
Nr. 41.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare și încetarea activității de broker de asigurare a Societății Comerciale „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

În baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 12 decembrie 2012, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în Craiova, str. Gârlești nr. 14, județul Dolj, număr de ordine în Registrul Comerțului J16/1246/23.06.2008, codul unic de înregistrare 24088124/23.06.2008, înmatriculată în Registrul Brokerilor de Asigurare cu nr. RBK- 528/29.10.2008, reprezentată de dna Pirvuletu Carmen, în calitate de director general,

a constatat următoarele:

1. La data controlului, Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. nu mai are personal propriu și asistenți în brokeraj înscrși în Registrul intermediarilor.

2. Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. a notificat societăților de asigurare renunțarea la activitatea de broker de asigurare, contractele de intermediere au încetat și societatea nu are debite (prime de asigurare și documente cu regim special nedepuse) față de acestea.

3. Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. a inițiat procedura de notificare a asiguraților cu privire la renunțarea la activitatea de broker de asigurare și îndrumarea acestora direct către asigurați, pentru gestionarea contractelor de asigurare aflate în derulare.

4. La data controlului, Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. nu are litigii pe rolul instanțelor de judecată cu asigurați, intermediari în asigurări, foști salariați sau clienți.

5. Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. avea, la data de 30 septembrie 2012, virată în plus, în contul taxei de funcționare datorate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, suma de 12 lei.

6. Societatea a asigurat condițiile de păstrare a arhivei, a nominalizat persoana responsabilă cu administrarea arhivei și a comunicat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor adresa unde se află arhiva societății și datele de contact ale persoanei responsabile.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, având în vedere și Hotărârea Adunării Generale a Asociaților a Societății Comerciale „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. nr. 140/09.08.2012, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 45204/20.09.2012, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 5 lit. g) coroborate cu prevederile art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare și încetarea activității de broker de asigurare a Societății Comerciale „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în Craiova, str. Gârlești nr. 14, județul Dolj, număr de ordine în Registrul Comerțului J16/1246/23.06.2008, codul unic de înregistrare 24088124/23.06.2008, înmatriculată în Registrul Brokerilor de Asigurare cu nr. RBK- 528/29.10.2008, reprezentată de dna Pirvuletu Carmen, în calitate de director general.

Art. 2. — După data retragerii autorizației, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoane fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor,

precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. are obligația să își notifice clienții, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurați, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 4. — Societatea Comercială „VNT Broker de Asigurare” — S.R.L. are obligația să transmită la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte plata taxei de funcționare pentru polițele de asigurare intermediare în luna octombrie 2012, compensată cu suma constatată ca fiind plătită în plus la data de 30 septembrie 2012.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Daniel George Tudor

București, 4 februarie 2013.
Nr. 44.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

